

Livsenergicentrumen

Välkomna, mina vänner. Välsignelser i form av kärlek, styrka och förståelse strömmar fram. I samma grad som ni framkallar detta inom er, bör ni kunna uppfatta och acceptera välsignelsen som strömmar in i er.

Kvällens föredrag kommer att fortsätta med ämnet som jag började diskutera förra gången, om den mänskliga strukturens energicentra. Det finns en hel del att säga om detta. Vi ska dela in diskussionen i tre delar. Den första kommer att handla om vad som avgör hur energicentrumet fungerar. Den andra delen kommer att behandla varje centrumets specifika funktion. Den tredje kommer att handla om hur man odlar dessa centra samt ta upp övningar för att öppna de igentäppta kanalerna som leder till dessa centra.

Ni måste förstå, mina vänner, att själva arbetet på denna väg, att utveckla modet att titta på sig själv i sanning – som inte är hälften så lätt som man tror innan man börjar – utgör den mest väsentliga aspekten av sådana övningar. Alla slags övningar som är mekaniska, som enbart handlar om koncentrationsövningar, andningsövningar och så vidare, kan i själva verket omöjligt uppfylla sitt syfte. Grunden för att växa består således alltid av att vidga sin syn, sitt medvetande om sanningen om sig själv och sin relation till universum och därmed om universella lagar och skapelsen.

Vad som avgör livskraftens riktiga funktion hos människan och därmed energicentrumets riktiga funktion, kan endast förstås om vi får en överblick av den mänskliga personlighetens struktur i sin helhet. För detta behövs en kort resumé. Livskraften är den skaparkraft som levandegör hela universum. Den inrymmer alla livselement, all potential, varje möjlighet till livsuttryck. Den är en sådan mäktig kraft att den måste anpassas för att inte få en organism, vars medvetande ännu inte är tillräckligt starkt för att acceptera den fulla kraften, att explodera. Varje levande organism besitter därför speciella centra som omvandlar, införlivar och balanserar kraften som strömmar in i den. Människans centra är oändligt mycket mer differentierade och komplicerade än centrumen hos, låt oss säga, ett grässtrå. Detta beror på att människan i motsvarande grad har fler möjligheter till olika självuttryck jämfört med grässtrået.

Livskraften som strömmar in i organismen måste, som jag nämnde, omsättas, fördelas och anpassas. I annat fall skulle kraften vara för stark. Om det mänskliga medvetandet är delat och konfliktfyllt – om det å ena sidan är redo att omsätta mer varierad kraft, men å andra sidan är obalanserat och stört – sluter sig centrumen. De täpps igen. Självförverkligandets process innebär således även att öppna upp dessa centra.

Den mänskliga fysiska kroppen är endast en grov återspeglning av den verkliga kroppen, det vill säga den andliga, eviga kroppen. I den senare är alla funktioner och organ oändligt mycket mer förfinade än i den fysiska strukturen. Det eviga väsendets kropp kan naturligtvis inte ses med det mänskliga ögat. Den är likväl mycket mer verklig än allting som kan ses med ögat. Denna kropp har flera grövre avbilder, som återspeglar de olika medvetandenivåerna som existerar när en individ ännu inte är förenad med sitt andliga jag. Den fysiska kroppen utgör den grövsta, mest tillfälliga yttre manifestationen, som uttrycker den nivå av medvetandet som är mest fjärrad från sin källa, det andliga varandet.

I den andliga kroppen existerar centrumen i en fullkomlig form och funktion. De utgör där synliga organ, på samma sätt som hjärtat och njurarna är synliga organ i den fysiska kroppen. De andra olika subtila kropparna inrymmer också dessa centra, men de är redan förändrade i sitt sätt att fungera, beroende på graden av oenighet med den andliga strukturen. I den fysiska organismen kan centrumen endast upptäckas indirekt: körtelsystemet återspeglar dem och styrs av dem. Men öppnandet eller stängningen av centrumen, deras friktionsfria sätt att fungera eller deras tilltäppning, kan tydligt upplevas. Effekten har tydliga fysiska tecken. Centrumen i sig är emellertid inte synliga för människan.

Vad är det då som avgör energicentrumens friktionsfria sätt att fungera – och därmed livskraftens riktiga införlivande? Det beror helt på medvetandetillståndet. Eftersom medvetandet är ursprunget till allt som är, måste medvetandet också styra det viktigaste systemet för livets sätt att fungera. Varje övertygelse och idé bestämmer en persons känslor, reaktioner, inställningar och uttryck i livet. Det är otänkbart att en individ skulle kunna vara opåverkad av eller likgiltig inför en djupt ingrodd idé. Och jag menar inte bara medvetna idéer och uppfattningar. Ännu viktigare är de omedvetna, eftersom dessa inte kan riktas om. En individ som är vad vi kallar självförverkligad – oavsett om individen fortfarande befinner sig i den fysiska kroppen eller redan har transcenderat det kroppsliga tillståndet – vilar i sanning. Hon eller han vet inte allting, men har ett öppet sinne och är fri från missuppfattningar. Det finns inga falska övertygelser som skapar rädsla, försvarsställning, destruktiva känslor. Någon som vilar i sanning uppfattar universums goda natur. Han eller hon är öppen, glad, utan ett spår av oro och kan därför expandera på ett harmoniskt sätt. I detta ljusa, ointensiva, oförsvarade, avslappnade tillstånd i kropp, sinne och känslor, är centrumen öppna. De tillåter livskraften att flöda följsamt och fritt och centrumen fördelar den

rätta slags energin in i organismen varhelst specifika aspekter av den stora kraften behövs. Det finns inte någon tilltäppning eller blockering, eftersom det inte finns någon rädsla. Och det kan inte finnas någon rädsla om det inte finns någon negativitet eller begränsning av idéer.

Ju mer ni utvecklas och växer, desto mer blir ni medvetna om hur varje misstagen idé skapar destruktiva känslor och begränsade uppfattningar om jaget och livet. Vi har under en avsevärd tid talat om betydelsen av den dualistiska världsbilden i motsats till en förenad världsbild. I ett dualistiskt medvetandetillstånd uppfattas livet alltid i form av antingen/eller, bra eller dåligt, det ena eller det andra – det ena på bekostnad av det andra. Hela den mänskliga sfären är indoktrinerad i detta misstag. Detta är svårt att förstå för någon som ännu inte har gått djupt in i sitt innersta väsen. När du har gjort det i betydande grad och därmed har övervunnit vissa grundläggande blockeringar och illusioner om dig själv, kommer du att upptäcka hur universum och dess möjligheter expanderar för dig. Där du tidigare var övertygad om att du behövde förlora, att du bara hade otillfredsställande val, när du så småningom, allteftersom du växer i integritet och objektivitet, ett tillstånd där du inte förlorar någonting. När dualiteten av den falska, barnsliga girigheten och den falska uppoffringen som begränsar jaget, ger vika, uppstår en fullhet i upplevelsen.

Livscentrumen kan omöjligen fungera på ett riktigt sätt när människan fortfarande är invecklad i den dualistiska konflikten. Kanske den mest grundläggande dualismen – som har diskuterats på annat håll i olika sammanhang – utgör frågan om moral kontra njutning, själviskhet kontra altruism, att beröva sig själv kontra att beröva andra. Hela idén om gott och ont kan härledas till denna godtyckliga, onödiga och misstagna föreställning om livet. All mänsklig civilisation, nästan alla filosofier, är förgiftade av denna grundläggande tudelning¹ i det mänskliga medvetandet. Mina vänner, så länge man tror att man måste välja mellan att vara god eller att erhålla sina fördelar, måste man befinna sig i en förfärlig konflikt. Du kommer bara att bli fri från konflikt när du djupt inom dig inser att genom att beröva dig själv, berövar du i slutänden andra, att genom att erhålla dina verkliga fördelar – inte de kortsiktiga, barnsliga fördelarna – gynnar du i slutänden även andra.

För att uppnå detta vidare medvetandetillstånd, är det först nödvändigt att förstå den djupt ingrodda övertygelsen om begränsning, om att behöva fatta beslut om jaget kontra andra. För att uppnå en sådan förståelse, kommer du först att uppleva just sådana situationer där det verkligen tycks vara oundvikligt att man måste ge upp det ena för det andras skull. I överensstämmelse med sin övertygelse, måste man nämligen också uppleva. Din övertygelse skapar betingelsen. Den falska övertygelsen måste därmed visa sig vara sann tills man börjar uppfatta relationen mellan

¹ Eng. "split", som i andra föredrag också har översatts till splittring. Övers. anm.

övertygelse och upplevelse. Om du accepterar att din inre, ”osynliga” övertygelse skapar situationen där du är tvungen att balansera din fördel med andras fördelar, kommer du att behöva hantera dessa självskapade, begränsade betingelser och ta itu med vardera separat, med intelligens, full insats och integritet. Ingen räddhågad sentimentalitet får grumla din syn på dina rättigheter. Ingen barnslig girighet får rationalisera din självcentrering. Båda tendenser måste ses och övervinnas och du kommer således att fatta många beslut, vart och ett olika. Vid något tillfälle kommer du att avstå från din egen fördel då du ser att det som finns i vågskålen inte motiverar den egna tillfredsställelsen. Vid andra tillfällen kommer du att avstå från altruism då det som finns i vågskålen inte motiverar att du berövar dig själv. Varje förlust kommer snart att upptäckas vara illusorisk.

Du kommer i allt större utsträckning att styras av sanna överväganden, inte av rädsla för ogillande, av att du är beroende av andras goda åsikt, av rädsla för frustration och oförmåga att utstå en utebliven tillfredsställelse. Du kommer därmed att utveckla synen av att det verkligen inte finns någon uppdelning mellan din uppfyllelse och dina intressen och andras uppfyllelse och intressen. I det långa loppet smälter de alla samman. Den underliggande sanningen förenar båda sidor.

Detta medvetandetillstånd kan inte uppnås lättköpt. Det kräver hela din insats och ditt fulla engagemang i varje fråga, oavsett hur synbarligen obetydlig den kan förefalla. På detta sätt transcenderar du dualismen och följaktligen rädsla, girighet, en känsla av berövande och ilska, med alla sina avledningar. Ditt medvetande börjar mer och mer uppfatta, uppleva och erhålla den gränslösa rikedom som universum har i beredskap för alla varelser. Det första steget måste vara att veta om dess möjliga existens.

Så länge man lever i den grundläggande mänskliga konflikten, i det tudelade medvetandet, måste man tro att man behöver beröva sig själv för att vara en anständig, kärleksfull människa. Är det inte naturligt att en sådan situation framkallar känslor av förbittring, frustration, ilska, självhat, skuld? Och är det inte naturligt att sådana känslor stänger ute det friska energiflödets strömmar? När känslor stramas upp på grund av sådana negativa känslor, måste även den fysiska strukturen till slut stramas upp. Stramheten i centrumen, i kroppen och själen, återspeglar alltid känslor av rädsla, ilska och skuld.

Denna grundläggande dualitet skapar en kedjereaktion av negativa känslor, begränsade föreställningar, konflikter mellan jaget och andra – och därmed begränsning i upplevelse. Det uppstår ett medvetandetillstånd som på ett subtilt men bestämt sätt sätter stopp för din expansion. Allteftersom ni blir mer medvetna om er själva under självkonfrontationens gång, börjar ni också

upptäcka dessa subtila små reaktioner som indikerar hur ni hindrar er själva att expandera och ha ljuvliga upplevelser. Ni upptäcker er rädsla för att använda er potential till det yttersta.

Alla begränsade idéer om era möjligheter är ett resultat av en sådan kedjereaktion. Den verkliga mänskliga sjukligheten är att ni misslyckas med att använda er fulla potential för att skapa ett gott liv. När möjligheten att expandera, att skapa bättre betingelser, att uppleva djupare känslor av fröjd på alla sätt hålls tillbaka, ger man fortsatt liv åt en ond cirkel. Resultatet måste vara frustration och begränsning, som du då antar vara livets natur – åtminstone vad dig själv beträffar. Denna allt djupare övertygelse ökar negativa känslor, stramar upp försvaren, stänger centrumen. Så länge du känner dig förpliktigad att fatta det tragiska beslutet mellan godhet och glädje, moral och njutning, egenintresse och kärlek, kan du aldrig någonsin helt bestämma dig och du blir så förvirrad och störd att du reagerar blint och stelt utan att helt veta vad som styr dig. Den största ”synden”, om vi vill använda detta ord, är att blunda för sin potential – att i onödan sätta upp gränser bortom vilka man tror att man inte kan gå.

Hur påverkar allt detta de specifika centrumen? För att förstå det, måste vi först lära oss vardera centrumets betydelse och funktion. Jag behöver här upprepa en del av det jag sa i förra frågestunden, för att inte bryta det pågående sammanhanget.

Det första centrumet utgör det sexuella centrumet, som är beläget vid slutet av ryggraden. När jag nämner sexualitet, menar jag något som går utöver den begränsade genitala njutningen. Den omfattar hela förlängningen av den personliga kärleken till det motsatta könet; den utgör individens förmåga att uppleva njutning på alla nivåer – fysiskt, emotionellt, mentalt, andligt – utan ett spår av oro, spändhet, stram girighet eller separation. Den utgör förmågan att oförsvarat ge och ta emot. Den utgör utan tvivel förmågan att överlämna sig till de ofrivilliga känslprocesserna, utan att egot behöver behålla kontrollen. Den innebär en tillitsfull, accepterande inställning gentemot ens omedvetna, med alla dess reaktioner och rörelser. Denna slags tillitsfulla öppenhet är, som ni alla vet, mycket svår för alla människor. Men om den uppnås, kommer det sexuella centrumet att vara öppet. Det kommer inte täppas igen av egots behov av att ha kontroll.

Hur kan du reagera tillitsfullt när ditt medvetande och din uppfattning om livet är inriktade på berövande och därmed negativa känslor, som du måste vara rädd för att blotta? Centrumet måste därför vara helt eller delvis stängt. Du upplever därmed faktiskt ett berövande, eftersom livskraftens fulla flöde, med alla dess livsbringande, hälsofrämjande, energiska förmågor inte kan vara helt aktiverade.

Det andra centrumet finns i solar plexus. Dess öppnande skapar en kontakt med andlig visdom, med det universella varandets medvetande – och intensifierar därför allmänna kärleks känslor, för när du är i sanning, älskar du. Öppnandet av det sexuella centrumet gör det möjligt för dig att uppleva den ständigt närvarande, pågående kreativa processen och extasen med en annan älskad människa. Öppnandet av solar plexus-kanalen för dig i förbindelse med den slutgiltiga verklighetens pågående och ständigt närvarande sanning och godhet. Ni kan ibland förnimma detta pågående verkliga liv. Det sker vanligtvis när du verkligen älskar och därmed har transcenderat den dualistiska kampen, eller när du upptäcker, ofta i synbarligen obetydliga händelser, din inre sanning där du tidigare inte hade sett den. Andan i en sådan upptäckt är då alltid acceptans, inte ett avvisande, av jaget och livet.

Förnimmelsen av den pågående livsprocessen i dess oändliga underverk av storhet, visdom, kärlek och fröjd är en helt annan förnimmelse än den vanliga, som är ”Jag måste uppnå ett nytt tillstånd”. Ett sådant uppnående skulle vara omöjligt om det inte redan fanns ett sådant tillstånd på en annan nivå av verkligheten. Vad man behöver göra är att upptäcka att det finns ett annat tillstånd genom att först överväga dess möjlighet. Du måste således tänka på alla lyckliga tillstånd som att de redan finns, all visdom du någonsin behöver som att den redan finns, alla harmoniska inställningar och förverkligandet av dina krafter och kreativa möjligheter som att de redan finns – och se dig själv separerad från allt detta av en mur. Denna mur behöver avlägsnas. Men den pågående processen av ett annat liv finns redan där. I era goda stunder, mina vänner, är ni medvetna om detta. Ni är medvetna om att ni har kontaktat en annan dimension av verkligheten där det finns fullständig frid och glädje, där alla frågor är besvarade, där livet är evigt – och det inte finns något att vara rädd för. Det är bara när ni inte har någon kontakt med den verkligheten och börjar tvivla på eller glömma den, som ni finner er i strid.

Högsta välbehag utan ett spår av ängslan är en evigt existerande verklighet i er – just nu. Allt som separerar er från den är er avsaknad av kännedom om den, era rädslor och er oro – er egen tillåtelse, så att säga, att uppleva denna verklighet. På samma sätt finns den ständigt levande och lämpliga visdomen som du behöver vid varje givet ögonblick i ditt liv redan där. Du är bara separerad från den genom att inte känna till dess existens, genom att identifiera dig med andra visdomskällor som i bästa fall utgör fattiga substitut. Dessa kan vara ditt intellekt, dina utforskade känslor, som enbart är reaktioner på utforskade inställningar, de kan vara vad andra människor dikterar för dig eller alla dessa blandade tillsammans. Ofta avstår ni från att etablera kontakt med den här kanalen, även när ni redan har upplevt dess omedelbara tillgänglighet, på grund av att ni är rädda för de goda känslorna som följer av dess djupa visdom. Ni vill inte öppna upp alla dessa kanaler och centra och låta er flöda unisont med de universella kosmiska rörelserna. Ni är alltför rädda och arga för att göra det. Rädslan och ilskan behöver medvetandegöras.

Rädslan för besvikelse, bristen på modet att vara lycklig, håller er också tillbaka från att expandera in i det rike av verkligheten där ni finner lösningar för allting.

I solar plexus finns centrumet som leder dig i kontakt med den högsta visdomen kring allting du någonsin behöver veta eller någonsin skulle kunna veta. En sådan djup visdom avlägsnar rädslan och får kärleken att flöda.

För att undvika förvirring vill jag här inflika att centrumen har vissa underavdelningar eller återspeglings som ibland kan tolkas som separata centra. Centrumet vid slutet av ryggraden har till exempel andra utskott, eller koncentrationspunkter, i bäckenet och könsorganen.

Nästa centrum finns i ryggen. Dess förmåga är att vilja. Hittills kan vi nu se att vi har behandlat tre grundläggande mänskliga funktioner: att känna, att veta, att vilja. Om det finns harmoni mellan dessa tre funktioner så finns det ett fullkomligt samspel och ingen viktning av den ena på bekostnad av en annan. Viljans centrum är också centrumet för egot, aggression, självhävdelse, själsstyrka och ansvar för sig själv. Alla dessa inställningar är centrerade i och kommer från ryggen. Detta centrum har två underavdelningar – den ena i nacken, den andra längre ner, ungefär mellan skulderbladen. Båda utgör återspeglings från ett enda centrum, som är beläget mer ”invändigt” i den andliga kroppen, kanske någonstans mitt emellan. Det återspeglas i den fysiska kroppen främst på dessa två ställen.

Om egot inte är fullt utvecklat och sunt, är detta energicentrum underaktivt. Energin strömmar inte friktionsfritt igenom. Om egot är överspant, oroligt, alltför omedgörligt och egensinnigt, strömmar återigen inte energin utan friktion. Vissa personligheter finner det passande att dramatisera svagheten och därmed försöka göra den till en tillgång. Andra motverkar rädslan för ett svagt ego genom att överbetona en falsk styrka. Båda inställningar kan leda till liknande problem i kropp och sinne. Spänningar i ryggen förvränger och täpper till energins friktionsfria flöde.

Låt oss för ett ögonblick undersöka hur ett svagt ego påverkar de två tidigare nämnda centrums funktion: Om du är svag och beroende, måste du vara rädd. Du kommer därför att sakna modet att möta livets stora upplevelse, att ta emot den djupare visdomen som transcenderar egot. Det svaga egot gör att du håller fast så hårt att du inte kan öppna dig för det som ligger utanför dess räckvidd. Att ha tillit, älska och vara lycklig, att låta ofrivilliga processer göra sin del i livets förhållanden, kräver styrka. Varseblivningen av livets största verklighet hindras när egot inte är följsamt och starkt. Det måste vara självständigt utan att tro att det är den enda funktionen att räkna med.

Nästa centrum är beläget i halsen. Detta centrums specifika funktion utgör förmågan att ta in, absorbera och smälta, införliva och acceptera. En rigid individ, vars inre omedvetna problem skapar kaos, avvisar en följsam, accepterande inställning gentemot livet, oväntade utvecklingar, människor och sina egna omedvetna motstridigheter och förutsägbarheter. Den svaga ryggen och det svaga egot, avsaknaden av ett självständigt eget ansvar, har en motsvarighet i en rigid framsida som vägrar att ta in eller svälja något. Sådana människor är rädda för att vara lättrogna eftersom de djupt inom sig vägrar att vara självständiga. Eftersom de hungrar efter godkännande mer än att ha integriteten att vara sann mot jaget, är sådana människor rädda för sin egen saknade ryggrad och kan följaktligen inte acceptera och hantera mycket av vad livet bringar.

Nästa centrum finns mellan ögonen. Den orientaliska filosofin lägger stor vikt vid detta centrum. Det kallas ofta ”det tredje ögat”. Detta centrum är en förberedande manifestation av andlig helhet och uppfyllelse – det gudomliga jagets fulla förverkligande, som uttrycks i centrumet vid toppen av huvudet. Centrumet mellan ögonen besitter en stor förmåga att visualisera, att se, att förstå. Om de tidigare nämnda centrumen är öppna och flödar i harmoni, följer en andlig syn och varseblivning som ger en helt ny syn på livet, universum, jaget – allt som är. Öppnandet av detta centrum förebådar den fulla integreringen som uttrycks i centrumet vid toppen av huvudet, som kombinerar allt. När detta sker, vet man att det inte finns någon gräns och att allting är ett.

Öppnandet av vardera centrum kräver förstås en hel del arbete, mina vänner. Det kräver en fullständig förändring av ert medvetande, med vilket jag kanske ännu mer menar att ert omedvetna öppnas upp. Ert medvetna väsen har ofta rätt kunskap, men den upprätthålls inte av era omedvetna uppfattningar och reaktioner. Arbetet är alltså långvarigt och koncentrerat. Men det blir glädjefyllt från en viss tidpunkt och framåt, efter att de huvudsakliga motstånden har övervunnits. Och man kan endast övervinna dem genom att bli fullt medveten om dem. När motstånden till slut ger vika, blir expansionen huvudsakligen livets glädjefyllda uttryck.

En sak till om dualismen som undergräver en persons inre förmågor att hantera något alls. Jag säger detta för att hjälpa er att växa ut ur det, så att era rädslor och försvar kan börja slappna av djupt inom er. Det första steget måste vara att bli medveten om omedvetna rädslor. Detta är, som ni som arbetar på denna väg väl känner till, inte så lätt som det låter. Men när man väl är fullt medveten om dem, behöver man hitta ett sätt att släppa stramheten som rädslan skapar. Detta kan endast göras när man accepterar i stället för att göra motstånd.

Men vad är det som ska accepteras? Berövande, bristande uppfyllelse, uppoffring? Religionen har lärt ut detta i århundraden, i årtusenden, eftersom den missförstod innebörden av acceptans. Det är sant att du måste acceptera, för när du säger ”Jag måste ha det här och får inte uppleva det där”, befinner du dig i ett stramt, oroligt försvarstillstånd. Du befinner dig i en oöverstiglig kamp. Detta

är kanske den svåraste lärdomen för människan att erhålla. Hur kan man ge upp inställningen ”Jag måste” utan att ge upp sin lycka? Detta slags ge upp förväxlas så lätt med negativitet, resignation och även masochistisk självförnekelse.

Religionens postulat som säger att den goda personen måste offra sig är ett misstag. Den ursprungliga innebörden har två aspekter. Den första är att själviskhet ibland måste övervinnas om det som står på spel för den andra är viktigare än det som jaget kan vinna. De som känner kärlek kommer ofta att uppleva sådana handlingar inte alls som berövande, men en sådan kärlek kan inte utvecklas i ett klimat där det finns rädsla och tvång. Den andra, ännu viktigare aspekten gäller inställningen att släppa taget, som varje genuin andlig visionär har försökt förmedla till mänskligheten. Det är bara i sinnets dualitet som detta att släppa taget innebär ”Jag måste avstå från det jag vill ha”. Bortom dualiteten är det inte så. Om du kan lära dig att släppa taget utan att avstå från din uppfyllelse eller ditt självförverkligande, kan du förvisso behöva acceptera att en viss manifestation av din önskan inte kan uppfyllas nu på ditt sätt. Detta beror på att dina begränsade inre idéer och slutna energicentrum förhindrar expansion. Du lider fortfarande av resultaten från dina tidigare inställningar och måste temporärt acceptera dem utan att ge upp helt och hållet. Om du släpper taget i en känsla av räddhågat, resignerat, lydigt, offrande berövande, blir du kvar i dualiteten. Den lösgörande rörelsen kan endast vara temporär. Men om du kan släppa taget i en anda av tillitsfull förväntan, kommer din nödvändiga temporära förlust snart att visa sig vara en vinst. Du skapar utrymme för nya och andra upplevelsemöjligheter om du inte insisterar på en begränsad form just nu.

Om du lär dig att släppa taget på ett tillitsfullt sätt, transcenderar du dualiteten. Du kommer ut ur kampen mellan rädsla och berövande å ena sidan och hårt fasthållande i skuld och ångslan å andra sidan. Om du kan släppa taget i den tillitsfulla andan som säger ”Om jag inte kan få det på detta sätt, kanske det finns ett annat sätt; om inte nu så senare”, så kommer du att förlora din rädsla, spänningen i centrumen och känslan av förlust. Livskrafterna kommer då att bubbla och bölja fram genom hela ditt system – fysiskt, mentalt, emotionellt och andligt. De kommer att arbeta i full harmoni och fungera på det sätt som livet är avsett, vilket är fullständig lycksalighet och ständigt större expansion. Energicentrumet kommer då att fungera i harmoni och göra sig av med avfallsenergin som nu uppehåller sig i ditt system. Det kan inte finnas någon giftigare psykisk förgiftning än ett icke omhändertaget avfallsmaterial av energi som borde lämna systemet. Ni känner till att denna princip gäller för allt annat – mat, vatten, luft. Den gäller även för omsättningen av energi och sinnesmaterial. Allt som fungerar som det ska behöver ständigt förnyas, där avfallsmaterial avlägsnas och nytt material samlas in.

Försök att smälta lite av det jag här har sagt. Studera dessa ord, använd dem, gör dem till era egna. Låt det vara en uppmuntran att livet kan vara så väldigt annorlunda än vad det är. Vad ni upplever

nu som bäst, är endast ett litet tecken på vad som fortfarande ligger och väntar på er. Svårigheterna som ni upplever är en slags sjukdom, så att säga, och är onödig; något som utan tvivel kan avlägsnas om ni lär er att förstå dess innebörd. Och detta är förstås det viktigaste. De flesta människor upplever sina svårigheter som om de kom till dem av en olyckshändelse. Att säga "Detta är livet" hindrar medvetandet från att se svårigheten som ett levande uttryck av jaget, oavsett hur mycket det ser ut som att det påförs jaget utifrån. Det är aldrig så. Och i den grad som du kan förstå din livsupplevelse som ett uttryck av denna del av dig själv som du ännu inte är bekant med, kommer du verkligen att övervinna hindret för din lycka.

Ni alla behöver hjälp för att göra detta. Segern, befrielsen, böljan av glädje och frid som kommer från denna insikt är ojämförlig. Ingenting gott som kommer till dig utifrån, på grund av att andra råkar agera i överensstämmelse med din vilja, skulle någonsin kunna ge lika mycket frid, frambringa lika mycket glädje som den fulla förståelsen av dina svårigheter. Detta är verkligen hur ditt personliga väsen transcenderas och utvecklas. Då kommer glädjen att expandera för evigt och livet blir mer och mer så som det är tänkt att vara, så som det redan är, i den dimension från vilken du fortfarande är separerad i ditt medvetande.

Var välsignade, alla mina kära vänner här. Universums kärlek, kärleken som finns här, omfamnar och omsluter er alla, var du än befinner dig.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24